

তিনিগৰাকী বিশ্বাসীলোক অগ্নিশিখাৰ মাজেৰে খোজ কাঢ়িছিল।

প্ৰাৰ্থনা : “প্ৰিয় প্ৰভু, তিনি গৰাকী প্ৰকৃত যিহুদী বজাই কুণ্ডত পেলাওঁতে তেওঁবিলাকে যি বিশ্বাস আৰু সাহসেৰে তাড়নাৰ সন্মুখীন হৈছিল, তেনেদৰে অনুগ্ৰহ কৰি ল’ৰা-ছোৱালীবিলাকক প্ৰস্তুত কৰক”।

তেওঁলোকৰ বয়সৰ লগত খাপ খুউৱাকৈ শিকিবলগীয়া যিকোনো কাম বাচি লওক।

কোনো এজনক দানিয়েল ৩ অধ্যায়ৰ গল্পটো ক’বলৈ দিয়ক। তিনিগৰাকী সাহসী পুৰুষে মূৰ্তি পূজা কৰাতকৈ জুইত মৃত্যুৰ সন্মুখীন হোৱা বিষয়ে ইয়াত কোৱা হৈছে”।

প্ৰশ্ন সোধক : (প্ৰতিটো প্ৰশ্নৰ শেষত দানিয়েল ৩ অধ্যায়ৰ পৰা উত্তৰ দিয়া আছে।)

- তেওঁৰ মূৰ্তিৰ আগত কি কৰিবলৈ লোকবিলাকক বজাই আজ্ঞা দিছিল? (৫ পদ)
- তেওঁৰ মূৰ্তি পূজা নকৰা বুলি শুনি বজাই কি কৰিলে? (১৩ পদ)
- ঈশ্বৰে যে কৰিব পাৰে সেই বিষয়ে তিনি গৰাকী পুৰুষে কি ক’লে? (১৭ পদ)
- ঈশ্বৰে ৰক্ষা নকৰিলে তেওঁলোক মৃত্যুৰ নিমিত্তে সাজু আছিল নে? (১৮ পদ)
- তেওঁলোকক অগ্নিকুণ্ডৰ মাজলৈ দলিয়াই পঠিওৱা সৈন্যবিলাকৰ কি ঘটিল। (২২ পদ)
- অগ্নিকুণ্ডৰ মাজত বজা কেইজন ব্যক্তিক দেখা পাইছিল? (২৫ পদ)

দানিয়েল ৩ অধ্যায়ত লিখা তিনিগৰাকী সাহসী আৰু বিশ্বাসী লোকৰ গল্পটিৰ কিছু অংশ নাটক কৰি দেখুৱাওক।

মণ্ডলীৰ প্ৰধান উপাসনাৰ চলাওঁতাৰ লগত যোগাযোগ কৰি ল’ৰা-ছোৱালীক এই চুটি নাটকখন কৰি দেখুউৱাৰ ব্যৱস্থা কৰক। নাটকখন প্ৰস্তুত কৰাত ল’ৰা-ছোৱালীক আপোনাৰ সময় দিয়ক। ডাঙৰ ল’ৰা-ছোৱালীক সৰুবোৰক সিহঁতৰ ভাগবোৰ যুগুত কৰাত সহায় কৰিবলৈ কওক।

- ডাঙৰ ল’ৰা-ছোৱালীক তলত দিয়া অংশ কেইটাত ভাগ লবলৈ দিয়ক :

বৰ্ণনাকাৰী : গল্পটি চুটিকৈ কৈ সিহঁতে ক’ব লগা কথাবোৰ মনত পেলাবলৈ কওক।

ৰজা নবুখদনেছৰ মূৰ্তি সদৃশ কিবা এটা হাতত লবলৈ দিয়ক।

প্ৰধান বিষয়া।

- এইখিনি ভাগ সৰু ল’ৰা-ছোৱালীক দিয়ক।

চন্দ্ৰক, মৈচক, অবৈদ-নগো

ৰজাৰ বিষয়া বৰ্গ। শিঙাৰ বাবে কাগজ মেৰিয়াই দিব।

চিপাহীবিলাক। যাঠিৰ বাবে লাঠি আৰু ৰচি দিব।

বৰ্ণনাকাৰী : দানিয়েল ৩:১-১৩ পদৰ পৰা গল্পটিৰ প্ৰথম খণ্ড কওক।

এতিয়া কওক “ৰজা নবুখদনেছেৰে কি কৈছে শুনক”।

নবুখদনেছৰ : সকলোৱে দেখা পোৱাকৈ মূৰ্তিটো ৰাখিব। এতিয়া কওক,

“মোক প্ৰতিনিধিত্ব কৰা এই মূৰ্তিক পূজা কৰিবলৈ মই আটাইকে আজ্ঞা

দিওঁ। গীত শুনি যদি কোনোৱে ইয়াৰ আগত প্ৰণিপাত নকৰে তেনেহ’লে জ্বলন্ত অগ্নিকুণ্ডত পেলোৱা হ’ব।

বিষয়বোৰ আৰু প্ৰধান বিষয়া : ডাঙৰকৈ শিঙা বজোৱা আৰু এতিয়া মূৰ্তিক প্ৰণিপাত কৰা।

চন্দ্ৰক, মৈচক আৰু অবৈদ-নগো : মূৰ্তিৰ আগেদি খোজ কাঢ়ি থিয় হৈ থাকে।

চিপাহী বিলাক : শিঙা বাজি থকালৈকে প্ৰণিপাত কৰি থাকা।

বিষয়বিলাক : শিঙা বজাবলৈ বন্ধ কৰি ৰজাৰ ওচৰলৈ যায়।

প্ৰধান বিষয় : “হে মহাৰাজ, আপোনাৰ তিনিগৰাকী বিষয়াই আপোনাৰ মূৰ্ত্তিৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিবলৈ অমান্য কৰিলে”।

ৰজা : (খঙত) “চিপাহীবিলাক! যোৱা সেই বিশ্বাসঘাটক কেইজনক মোৰ ওচৰলৈ আনগৈ”।

বৰ্ণনাকাৰী : দানিয়েল ৩:১৪-২৩ ৰ পৰা গল্পটিৰ দ্বিতীয় খণ্ড কওক। এতিয়া কওক, “তিনিগৰাকী পুৰুষক ৰজা নবুখদনেচৰে কি কৈছে শুনক”।

ৰজা : “তোমালোকে মোৰ মূৰ্ত্তি কয় পূজা কৰা নাই?”

চদ্ৰক : আঙুলি দেখুৱাই কয়, “আমি কেৱল এজন সত্য ঈশ্বৰৰহে উপাসনা কৰোঁ”।

মৈচক : “যদি ইচ্ছা কৰে, সৰ্বশক্তিমান জনাই আমাক ৰক্ষা কৰিব পাৰে”।

অবেদ-নগো : “আপুনি আমাক জুইত পেলালেও, আমি আপোনাৰ মূৰ্ত্তি পূজা নকৰোঁ”।

ৰজা : (চিঞৰে) “চিপাহীবিলাক, জুইকুৰা সাতগুণ বেচি গৰম কৰা। সিহঁতক অগ্নিকুণ্ডত দলিয়াই দিয়া”।

চিপাহীবিলাক : তিনিগৰাকী পুৰুষক বান্ধি জুইত পেলায়। পিছত হাতত থকা যাঠী, ৰচি পেলাই গৰমত নিজে মৰা পৰা হেন হয়।

বৰ্ণনাকাৰী : ২৪-৩০ পদৰ পৰা গল্পটিৰ তৃতীয় খণ্ড কওক। এতিয়া কওক, “নবুখদনেচৰ ৰজাই কি কৈছে শুনক”।

ৰজা : জলন্ত অগ্নিকুণ্ডলৈ চোৱা, মই তিনিজনক জুইত পেলাই দিলো, কিন্তু তাত এতিয়া চাৰিজন দেখা গৈছে। চতুৰ্থজনক ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হেন দেখা গৈছিল। হে চদ্ৰক, মৈচক, অবেদ-নগো বাহিৰলৈ ওলাই আহাঁ।

প্ৰধান বিষয় : “চোৱা, তেওঁলোকক বন্ধা ৰছী জ্বলিল কিন্তু তেওঁলোকৰ জ্বলি যোৱাৰ অকনো গোন্ধ নাই।

ৰজা : চদ্ৰক, মৈচক, অবেদ-নগো মই এতিয়া জানিব পাৰিছোঁ যে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ আন সকলো দেৱ-দেৱীতকৈ মহান।

বৰ্ণনাকাৰী : সহায় কৰা সকলোলৈ ধন্যবাদ।

প্ৰশ্নবোৰ : ল’ৰা-ছোৱালীয়ে যদি নাটকখন ডাঙৰবিলাকক কৰি দেখুৱাইছে তেনেহ’লে ওপৰত দিয়া প্ৰশ্নবোৰ সুধিবলৈ কওক।

জুইৰ মাজত ৰৈ থকা চাৰিগৰাকী পুৰুষৰ এখন ছবি আঁকা। ল’ৰা-ছোৱালীক নিজকে আঁকিবলৈ দিয়ক। ছবিখন উপাসনাৰ সময়ত দেখুৱাই বুজাওক যে কেনেকৈ তাড়নাৰ সন্মুখীন হোৱাত ঈশ্বৰে সহায় কৰে।

ঈশ্বৰৰ লোকে দুঃখভোগ কৰা তাড়নাৰ আন উদাহৰণ ল’ৰা-ছোৱালীক ক’বলৈ কওক। ঈশ্বৰে ৰক্ষা কৰা সময়ৰ বিষয়েও কওক।

মুখস্থ পদ : যাকোব ১:২ পদ সৰু ল’ৰা-ছোৱালীক শিকিবলৈ আৰু যাকোব ১:২-৪ ডাঙৰ ল’ৰা-ছোৱালীক শিকিবলৈ কওক।

পদ্য : গীতমালা ১৩৮:৪-৭ পদ কেইটা চাৰিটা ল’ৰা-ছোৱালীক আবৃত্তি কৰিবলৈ কওক।

সপ্তাহটোৰ বিষয় বস্তুৰ ওপৰত ডাঙৰ ল’ৰা-ছোৱালীক পদ্য অথবা গীত লিখিবলৈ দিয়ক।

প্ৰাৰ্থনা : “প্ৰিয় প্ৰভু, তিনিগৰাকী ইজ্ৰায়েলৰ লোকৰ দৰে আমি সদায় সাহস নুভৰ নকৰোঁ। তাড়নাৰ সন্মুখীন হওঁতে আপোনাক বিশ্বাস কৰিবলৈ আমাক সহায় কৰক। আপুনি আমাক ৰক্ষা কৰিব পাৰে। কিন্তু আমি যদিও আপোনাৰ কাৰণে দুঃখ পাওঁ, আমি সদায় আপোনাত বিশ্বাসী হৈ থাকিবলৈ ইচ্ছা কৰোঁ কাৰণ আপুনি সদায় আমাৰ লগত আছে”।